

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Sžk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 1017201980
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1017201980.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej, v právnej veci žalobcu: K 33, s.r.o. so sídlom Námestie Andreja Hlinku 3, 831 06 Bratislava, IČO: 35 918 624, zastúpený advokátskou kanceláriou: Bukovinský & Chlipala, s.r.o. so sídlom Svätoplukova 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 918 098, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky so sídlom Lakeside park 2, Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava (právny nástupca Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava), za účasti: 1. BROMA PLUS s.r.o. so sídlom Hlavná 21/1, 032 02 Závažná Poruba, IČO: 36 440 493, 2. Y. T., X. L.. Y.. W. XXX/X, XXX XX I. T. - J., 3. T. T., X. L.. Y.. W. XXX/X, XXX XX I. T. - J., 4. ABORIGIN, s.r.o. so sídlom Hlavná 998/70, 900 31 Stupava, IČO: 45 875 383, 5. H.. L. L., X. L. XXXX/X, XXX XX Z., 6. Krajská prokuratúra Žilina so sídlom Moyzesova 20, 011 04 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 23883/2017/SL/63752-M, číslo 92/2017 zo dňa 28.09.2017, konajúc o kasačných sťažnostiach žalovaného a účastníka 6. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/209/2017-148 zo dňa 1. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 1. októbra 2020, č. k. 6S/209/2017-148 a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Predmet kasačného prieskumu a priebeh administratívneho konania

1. Predmetom súdneho prieskumu v kasačnom konaní je rozsudok Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj len „správny súd“), ktorým na základe záveru o preukázaní dôvodov zrušenia napadnutého rozhodnutia postupom v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) a d) SSP zrušil rozhodnutie ministra dopravy a výstavby SR vydané pod č. 23883/2017/SL/63752-M, č. 92/2017 zo dňa 28.09.2017, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie vydané Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 15968/2017/SV/38815 zo dňa 25.05.2017, ktorým bolo v konaní o proteste

prokurátora podľa § 24 ods. 7 zákona o prokuratúre, vyhovené protestu prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina podaného pod č. Kd 8/17/5500-6 zo dňa 17.03.2017 a bolo zrušené rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2016/017286/KRA zo dňa 26.05.2016 o zamietnutí spoločného odvolania Y. T. H. T. T., proti rozhodnutiu stavebného úradu Mesta Liptovský Mikuláš č. ÚR a SP 2015/01895-013/Šar zo dňa 29.01.2016, ktorým stavebný úrad podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona pre žalobcu ako stavebníka dodatočne povolil zmenu stavby „Relaxačno-športové centrum Pavlač“ na pozemkoch parc. č. W.-S. XX/X a XX/XX v k. ú. J. (rozhodnutie o zmene stavby 2).

2. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobná argumentácia sa sústredila na namietanie nezohľadnenia požiadaviek vychádzajúcich z princípov dobrej verejnej správy pri rozhodovaní žalovaného a neskúmania otázky proporcionality medzi vydaním napadnutého rozhodnutia o zrušení rozhodnutia o zmene stavby 2 a dobromyseľne nadobudnutými právami žalobcu, navyše v situácii, keď stavba už bola dokončená a skolaudovaná, kasačný súd považoval za potrebné zahrnúť do odôvodnenia svojho rozhodnutia chronologickú postupnosť jednotlivých rozhodnutí v správnom konaní týkajúcom sa predmetnej stavby od vydania stavebného povolenia po kolaudáciu.

3. Dňa 12.03.2008 bolo na základe žiadosti právneho predchodcu aktuálneho stavebníka, spoločnosti K 33, s.r.o., Bratislava, vydané stavebným úradom Mesta Liptovský Mikuláš pod č. ÚR a SP 2008/00811 Šu stavebné povolenie na výstavbu „Apartmánové domy Demänová“ na pozemku parc. č. W. v k. ú. J..

4. Dňa 28.03.2013 stavebník podal návrh na zmenu stavby pred dokončením - „Radový apartmánový dom - zmena stavby“ spočívajúci aj v rozšírení o konzolovú pavlač s nástupnými schodiskami. Na základe späťvzatia tohto návrhu stavebníkom stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 11.04.2013 zastavil konanie o zmene stavby pred dokončením. Dňa 02.03.2016 bol podaný protest prokurátora proti rozhodnutiu z 11.04.2013 o zastavení konania vo veci zmeny na základe späťvzatia (nakoľko dôsledkom bolo de facto tolerovanie čiernej stavby). Dňa 18.04.2016 odvolací orgán Okresný úrad Žilina vyhovel protestu prokurátora z 02.03.2014 a zrušil rozhodnutie stavebného úradu z 11.04.2013

5. Na základe opakovaného návrhu na zmenu stavby pred dokončením bola rozhodnutím zo dňa 25.04.2013 povolená zmena stavby „Radový apartmánový dom - zmena stavby pred dokončením - Rekreačno-športové centrum“ na pozemku parc. č. W., k. ú. J. (zmena stavby č. 1), dodatočné povolenie sa vzťahovalo na dispozičné zmeny na I. NP, vyplývajúce zmeny okenných a dverných otvorov vo fasádach, zmeny sklonu strechy, parkovanie v počte 8 parkovacích miest bolo presunuté na pozemok parc. č. W., k. ú. J..

6. Rozhodnutím zo dňa 02.06.2015 stavebný úrad nariadil odstránenie stavby „exteriérová pavlačová komunikácia“ pre nesúlad so stavebným povolením. Rozhodnutím zo dňa 18.09.2015 Okresný úrad Žilina, ako odvolací orgán zrušil nariadenie odstránenia a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie.

7. Dňa 29.01.2016 bolo vydané nové rozhodnutie o dodatočnom povolení zmeny stavby „Relaxačno - športové centrum Pavlač“ na poz. W., (zmena č. 2). Zmena bola povolená v rozsahu:
- rozšírenie pavlače povolenej zmenou 1 pôvodne na 1,10 m, následne na 1,50m, zmena konštrukcie z konzolovej na stĺpkovú,
- severné prístupové schodisko presunuté na západ,
- dobudované nové prístupové schodisko na juhozápade.

8. Dňa 02.03.2016 bol podaný protest prokurátora proti rozhodnutiu z 25.04.2013 - povolenie zmeny č. 1. Rozhodnutím zo dňa 28.04.2016, odvolací orgán nevyhovelo protestu prokurátora proti rozhodnutiu z 25.04.2013. Následne MDVaRR rozhodnutím zo dňa 22.09.2016 zrušilo rozhodnutie odvolacieho orgánu z 28.04.2016 a vyhovel protestu prokurátora proti rozhodnutiu 25.04.2013 (povolenie zmeny č. 1).

9. Rozhodnutím zo dňa 26.05.2016 odvolací orgán zamietol odvolania majiteľov susediacej nehnuteľnosti Y. T., T. T. (v tomto konaní ďalší účastníci 2. a 3.), proti rozhodnutiu z 29.01.2016 (zmena č. 2), kde namietali o.i. prekročenie indexu zastavanej plochy, zamietnutie námietky v stavebnom konaní o minimálnom odstupe a potvrdil dodatočné povolenie zmeny č. 2.

10. Proti rozhodnutiu bol dňa 17.3.2017 podaný protest prokurátora. MDV SR rozhodnutím č. 15968/2017/SV/38815 zo dňa 25.05.2017 vyhovel protestu prokurátora a zrušilo rozhodnutie z 26.05.2016.

11. Dňa 20.06.2017 bol podaný rozklad stavebníka proti rozhodnutiu z 25.05.2017, z dôvodov:

- 1) MDV SR sa nezaoberalo otázkou ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv,
- 2) MDV SR neskúmalo proporcionalitu výsledku napadnutého rozhodnutia,
- 3) MDV SR nezohľadnilo, že už zmenou stavby 1 bolo povolené doplnenie pavlače na konzolách.

12. MDV SR rozhodnutím zo dňa 28.09.2017, č. 2388/2017/SL/63752-M zamietlo rozklad z dôvodov:

- 1) nesprávne posúdenie pavlače ako samostatnej stavby a určenia samostatného koeficientu zastavanosti pozemku pod pavlačou,
- 2) dobromyseľné nadobudnuté práva a proporcionalita je vylúčená vzhľadom na zrejmu vedomosť a úmyselný postup v rozpore so stavebným povolením,
- 3) nesprávnosť záveru OÚ Liptovský Mikuláš o preukázaní neexistencie rozporu s verejným záujmom vzhľadom na preukázaný rozpor s územným plánom,
- 4) rozpor rozhodnutia s § 46 správneho poriadku.

13. Dňa 17.08.2016 bola uskutočnená kolaudácia objektu Relaxačno - športové centrum Pavlač v súlade s podmienkami uvedenými v rozhodnutí o zmene 2/ zo dňa 29.01.2016

II.

Argumentácia účastníkov v konaní pred správnym súdom

II. a) Argumentácia žalobcu

14. Žalobným petitom sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného pod č. 23883/2017/SL/63752-M, č. 92/2017 zo dňa 28.09.2017 v spojení s rozhodnutím MDV SR č. 15968/2017/SV/38815 zo dňa 25.05.2017 vydaných za okolností opísaných v bodoch 8. až 12. tohto rozhodnutia.

15. Žalobca zdôrazňoval, že ako stavebník realizoval stavbu „Radové apartmánové domy“ na pozemku W. v k. ú. J. (ďalej aj len „stavba“), na základe stavebného povolenia vydaného stavebným úradom Mesta Liptovský Mikuláš (ďalej aj len „stavebný úrad“) pod č. ÚR a SP 2008/00811 Šu zo dňa 12.03.2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.03.2008. Ďalej stavebný úrad vydal rozhodnutie o dodatočnom povolení zmeny stavby pod č. ÚR a SP 2013/02218-03 Šu zo dňa 25.04.2013 („zmena stavby 1“), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2013 a následne stavebný úrad vydal rozhodnutie o dodatočnom povolení zmeny stavby pod č. ÚR a SP 2015/01895-013/Šar zo dňa 29.01.2016 („zmena stavby 2“), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2016. Po uskutočnení stavby bolo stavebným úradom vydané kolaudačné rozhodnutie na povolenie užívania stavby pod č. MsÚ/ÚR a SP/2016/04798-04/Šu zo dňa 15.08.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2016. V čase uskutočňovania stavby, ako aj v čase vydania kolaudačného rozhodnutia bolo stavebné povolenie, rozhodnutie o zmene stavby 1 a rozhodnutie o zmene stavby 2, právoplatné. Stavebný úrad v kolaudačnom konaní o povolenie užívania stavby skúmal splnenie podmienok podľa § 81 ods. 1 stavebného zákona na podklade uvedených rozhodnutí a projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom v rámci konania o dodatočné povolenie zmeny stavby, v ktorom bolo vydané rozhodnutie o zmene stavby 2. Stavebný úrad vyhodnotil, že tieto podmienky boli splnené, na základe čoho vydal kolaudačné rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť.

16. K rozhodnutiu o zmene stavby 2 žalobca uviedol, že toto bolo napadnuté odvolaním Y. T. H. T. T., o ktorom rozhodol Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2016/017286/KRA zo dňa 26.05.2016 tak, že zamietol odvolanie a rozhodnutie o zmene stavby 2 potvrdil. Proti predmetnému rozhodnutiu podal prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina protest č. Kd 8/17/5500-6 zo dňa 17.03.2017, v čase ukončenia stavby a po vydaní kolaudačného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2016. O podanom proteste prokurátora rozhodol žalovaný svojím prvostupňovým rozhodnutím, ktorým zrušil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2016/017286/KRA zo dňa 26.05.2016. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodol minister, ktorý rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky potvrdil.

17. Vzhľadom na opísané vecné a časové súvislosti žalobca namietal, že žalovaný sa pri svojom rozhodovaní neriadil požiadavkami vychádzajúcimi z princípov dobrej správy, predovšetkým z princípu ochrany nadobudnutých práv a legitímneho očakávania, ako aj princípu proporcionality. Žalovaný sa otázkou ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv vôbec nezaoberal, neskúmal otázku proporcionality medzi vydaním rozhodnutia - zrušenie rozhodnutia o zmene stavby 2, vo vzťahu k dobromyseľne nadobudnutým právam žalobcu, navyše v situácii, keď už stavba bola dokončená a bolo na ňu vydané právoplatné kolaudačné rozhodnutie. Žalovaný sa vôbec nevysporiadal s tým, že žalobcovi ako stavebníkovi už z rozhodnutia o zmene stavby 1 vyplývali práva uskutočniť stavbu vrátane pavlače s nástupňými schodiskami o celkovej výmere 66,50 m² tak, ako vyplývalo z projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby v roku 2013 (rozhodnutia o zmene stavby 1) Žalobca ako stavebník tieto práva nadobudol dobromyseľne.

18. Namietal, že pokiaľ stavebný úrad pochybil pri vydaní rozhodnutia o zmene stavby 1 a toto rozhodnutie nemal vydať, alebo neoveril projektovú dokumentáciu predloženú žalobcom ako stavebníkom, nemôžu byť takéto (prípadné) pochybenia stavebného úradu na ťarchu žalobcu. Rovnako takéto (prípadné) pochybenia nie sú dôvodom pre spochybňovanie dobromyseľnosti žalobcu ako stavebníka pri nadobudnutí práv v súvislosti s rozhodnutím o zmene stavby 1. S poukazom na rozsah zmien oproti stavu v rozhodnutí o zmene stavby 1 uviedol, že tieto nepredstavovali z hľadiska verejného záujmu chráneného v konaní pred stavebným úradom, konkrétne z hľadiska zastavanosti pozemku predmetnou stavbou, žiadnu podstatnú zmenu oproti stavu pôvodne povolenému v rozhodnutí o zmene stavby 1. Oprávnené preto očakával, že uvedené zmeny oproti predchádzajúcemu, stavebným úradom povolenému stavu, budú povolené zákonom predpokladaným postupom, v rámci dodatočného povolenia zmeny stavby, čo sa aj naplnilo.

19. Zotrvával na svojej legitímnej požiadavke, aby aj rozhodovanie správnych orgánov odrážalo princípy dobrej verejnej správy vyjadrené v odporúčaniach rady Európy, na ktoré opakovane odkazuje aj judikatúra a rovnako na to, že v súlade s judikatúrou vnútroštátnych súdov, aj s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 21/2008, v prípade kolízie objektívneho práva a ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv stavebníka, kedy dochádza k stretu dvoch základných princípov právneho štátu, a to princípu právnej istoty a princípu legality, nie je možné vo všeobecnosti povedať, že niektorému z nich prináleží väčší rozsah ochrany. Princíp ústavnosti a zákonnosti (princíp legality) nemá v porovnaní s ostatnými princípmi materiálneho právneho štátu, medzi ktoré nepochybne patrí aj princíp právnej istoty, zaručený primát, a preto je každý prípad potrebné posudzovať s prihliadnutím na všetky jeho osobitosti.

20. Za výsledok nesprávneho právneho posúdenia považoval vyslovený právny záver o nepreukázaní dobromyseľnosti v otázke svojich práv z rozhodnutia o zmene stavby 1, uskutočniť stavbu s konzolovo riešenou pavlačou o celkovej výmere 66,50 m². Mal za to, že minister dopravy a výstavby Slovenskej republiky v konaní o rozklade žalobcu mal riešiť údajný rozpor medzi verejným záujmom na jednej strane a požiadavkou ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu v prospech dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu už aj s prihliadnutím na to, že v čase vydania napadnutých rozhodnutí bolo vydané kolaudačné rozhodnutie.

II. b) Argumentácia žalovaného

21. Žalovaný k vecnej argumentácii ohľadne posudzovania prípustnosti výmery rozšírenia zastavanej plochy zdôrazňoval, že Okresný úrad postupoval v rozpore so zákonom, keď posúdil rozšírenie rozostavanej stavby o pavlač so schodiskami vo vzťahu k apartmánovému domu na pozemku parc. č. XX/XX, ako samostatný objekt realizovaný na pozemku parc. č. XX/X o výmere XXX. m², z ktorého vypočítal index zastavanej plochy a konštatoval, že tento zodpovedá regulatívu podľa platného územného plánu Mesta Liptovský Mikuláš. Stavbu pavlače bolo potrebné posudzovať, ako časť pôvodnej stavby umiestnenej na pozemku, ktorého zastavanosť nemôže presiahnuť podľa platného územného plánu Mesta Liptovský Mikuláš 30%. V danom prípade nebolo možné akceptovať postup, podľa ktorého odčlenením časti pozemku (zastavaného na 100% výmery) od pôvodného stavebného pozemku, je možné pre zostávajúcu časť pozemku opätovne počítať index zastavanosti bez ohľadu na už zastavaný pozemok. Index zastavanosti je potrebné počítať v kontexte pôvodného stavebného pozemku a celej stavby vrátane jej všetkých častí.

22. K námietkam požiadavky ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv, otázky proporcionality a nezohľadnenia právneho stavu založeného rozhodnutím Mesta Liptovský Mikuláš č. ÚR a SP 2013/02218-03 Šu zo dňa 25.04.2013 uviedol, že predmetné rozhodnutie Mesta Liptovský Mikuláš bolo zrušené v dôsledku podaného protestu prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina rozhodnutím ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 19822/2016/B625-SV/56621/GE zo dňa 22.09.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2016. Napriek uvedenému, žalobca nerealizoval zmeny ani v súlade s týmto rozhodnutím, ale bez predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia stavebného úradu svojvoľne vykonal zmeny stavby, ktoré v konečnom dôsledku vyústili do pôdorysného rozšírenia stavby a premiestnenia schodiska. S poukazom na uvedené, žalobca nemohol byť v dobrej viere nadobúdania práv.

23. K námietke zohľadnenia verejného záujmu v kontexte § 88 a § 88a stavebného zákona sa nestotožnil s názorom okresného úradu, ani žalobcu, podľa ktorých časť stavby - exteriérová pavlač (realizovaná v rozpore s odsúhlasenou dokumentáciou k dodatočnému stavebnému povoleniu) neodporuje verejným záujmom, ktorými sa rozumejú záujmy chránené týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania. V tomto prípade je nepochybné, že zmena stavby bola v rozpore s verejným záujmom vyjadreným v územnom pláne Mesta Liptovský Mikuláš v zmysle VZN č. 7/2010.

II. c) Stanovisko Krajskej prokuratúry Žilina

24. Krajská prokuratúra Žilina vstúpila do prebiehajúceho konania postupom v zmysle § 46 SSP s poukazom na celý priebeh správneho konania týkajúceho sa predmetnej stavby. Vo svojom stanovisku zdôraznila, že rozhodnutím č. ÚR a SP 2013/02218-03 Šu zo dňa 25.04.2013, na zákonnosť ktorého sa žalobca opakovane odvoláva, a o ktorom sa fakticky nikto nemal možnosť dozvedieť (okrem žalobcu, projektanta a stavebného dozoru), boli povolené žalobcovi zmeny v uskutočnení stavby a tiež zmena účelu stavby bez toho, aby bol náležitým spôsobom vyhodnotený súlad stavby s územným plánom Mesta Liptovský Mikuláš. Takéto rozhodnutie bezpochyby nebolo v súlade s princípmi dobrej verejnej správy, predovšetkým z dôvodu, že pôvodní účastníci konania, ktoré bolo zastavené, sa vôbec nedozvedeli, že rozhodnutie bolo vydané, a teda nemohli voči nemu podať námietky. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že rozhodnutie ministra zlyháva v teste proporcionality. Pochybenia v procese vydávania povolení pre stavebníka boli zásadného charakteru, vymykajúce sa princípom dobrej správy a nemožno ich preto ospravedlňovať tvrdením o nadobudnutí práv v dobrej viere. Rozhodnutie ministra smeruje k tomu, aby žalobca uviedol stavbu do súladu s územným plánom Mesta Liptovský Mikuláš a sleduje legitímny cieľ štátu na regulovaní stavebnej činnosti v zmysle predpisov stavebného práva.

25. Účastníci konania Y. T. H. T. T. žiadali žalobu zamietnuť.

III.

Argumentácia rozsudku krajského súdu

26. Správny súd po preskúmaní rozhodnutí a postupu správnych orgánov v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a napadnuté rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d) SSP ako vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia a nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. S poukazom na priebeh administratívneho konania, t.j. v stanovených obdobiach nadobudnutú právoplatnosť stavebného povolenia, povolenia zmeny stavby č. 1/ a č. 2/ ako aj kolaudačného rozhodnutia, poukázal na účel inštitútu protestu prokurátora a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 18.03.2010, sp. zn. 8Sžo/440/2009, ktorý vo vzťahu k vtedajšiemu ustanoveniu § 249 ods. 3 OSP konštatoval „Pri podávaní žaloby zo strany prokurátora je potrebné, aby prokurátor posudzoval každý prípad so zreteľom na všetky okolnosti prípadu v zmysle proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere.“

27. Námietku žalobcu, že žalovaný sa neriadil princípmi dobrej správy, predovšetkým princípom ochrany nadobudnutých práv a legitímneho očakávania, ako aj princípu proporcionality, súd vyhodnotil ako dôvodnú s poukazom na princíp proporcionality vyjadrený v čl. 5 bod 2 odporúčania CM/Rec (2007), ktorý ukladá povinnosť vykonávateľom verejnej správy ovplyvňovať práva alebo záujmy súkromných osôb len tam, kde je to nevyhnutné a to len v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie požadovaného cieľa. Uviedol, že v rámci súdneho prieskumu princíp proporcionality znamená pri rozhodovaní súdu hľadať spravodlivú rovnováhu medzi cieľom a použitými prostriedkami. Právny význam princípu proporcionality tkvie v tom, že je vodítkom v prípade, ak verejná správa v rámci výkonu svojej právomoci zasahuje do subjektívneho práva alebo slobody súkromnej osoby. Princíp súčasne nepriamo odpovedá na otázku, čo možno považovať za rozumnú a ospravedlniteľnú mieru verejno-mocenského zásahu podmieneného verejným záujmom. Samotný princíp proporcionality stojí na troch kritériách, a to kritérium vhodnosti, kritérium potrebnosti a kritérium porovnania dotknutých v kolízii stojacich základných práv.

28. Pri skúmaní kritéria vhodnosti dospel k záveru, že „zrušením napadnutého rozhodnutia dôjde k vyriešeniu porušenia práv žalobcu, keďže stavba realizovaná v zmysle dodatočného povolenia zmeny 2 v zmysle rozhodnutia zo dňa 29.01.2016 (právoplatné dňa 08.06.2016), a ktorá bola skolaudovaná v zmysle rozhodnutia zo dňa 15.08.2016 (právoplatné dňa 17.08.2016), bola vo všetkých štádiách stavebného konania posudzovaná stavebným úradom, ktorý všetky podklady posudzoval v zmysle § 62 ods.1 v spojení s § 68 stavebného zákona, a preto údajné pochybenie stavebného úradu pri výpočte indexu zastavanosti, nie je možné bez relevantnej právnej úpravy a predloženia dôkazov, preniesť na ťarchu žalobcu ako stavebníka. A v konečnom dôsledku nová reálna situácia predstavuje rozšírenie stavby o 4% oproti predchádzajúcemu právnemu stavu, čo podľa názoru súdu je možné tolerovať, keďže nejde o extrémne neprimerané rozšírenie stavby, čo nie je v rozpore ani s verejným záujmom“.

29. Pri skúmaní kritéria potrebnosti dospel k záveru, že ochranu práv žalobcu ako stavebníka, nie je možné dosiahnuť inými efektívnejšími prostriedkami, ako podaním predmetnej správnej žaloby.

30. Pri skúmaní kritéria porovnania dotknutých v kolízii stojacich práv vzal do úvahy skutočnosť, že napadnuté prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutia zasahujú do práva žalobcu na ochranu jeho práv ako stavebníka, vyplývajúce z rozhodnutia o dodatočnom povolení zmeny stavby 2 zo dňa 29.01.2016 (právoplatné dňa 08.06.2016) tým, že stavba je už realizovaná a skolaudovaná (kolaudačné rozhodnutie právoplatné dňa 17.08.2016). Za danej situácie by mohlo dôjsť k zásahu do práva žalobcu na ochranu jeho vlastníckych práv k realizovanej stavbe na základe právoplatného dodatočného povolenia stavby, k zrušeniu právoplatného kolaudačného rozhodnutia a tým následne nemožnosť užívať stavbu na účel, pre ktorý bola postavená. Uviedol, že obsahom naplnenia princípu

proporcionality je, aby súd v rámci prieskumnej činnosti rozhodol tak, aby jeho rozhodnutie, ktorým vyhovie žalobe a zruší rozhodnutie správneho orgánu nespôsobil ešte horší následok, aký nastal vydaním rozhodnutia správneho orgánu, ktorým mali byť porušené, resp. normy verejného práva pri posudzovaní zastavanosti daného územia.

31. Správny súd dospel k záveru, že je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutia, nakoľko by vo vzťahu k žalobcovi ako stavebníkovi bol zásadne porušený princíp právnej istoty a proporcionality, pričom princíp proporcionality tiež možno odvodiť z čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a aj z čl. 13 ods. 4 Ústavy SR (hľadať spravodlivú rovnováhu medzi cieľom a použitými prostriedkami). Žalobca ako stavebník by nemohol užívať stavbu, ktorú realizoval v zmysle právoplatného dodatočného povolenia zmeny 2, a po ukončení realizácie a po právoplatnom kolaudačnom rozhodnutí, oprávnene očakával, že nebude jeho právo stavbu užívať nikým a ničím obmedzované a spochybňované. V preskúmvanej veci sa správne orgány dostatočne, resp. vôbec nevysporiadali so stretom verejného záujmu pri dodržaní regulatív pri výpočte indexu zastavanosti stavebným úradom v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby 2 zo dňa 29.01.2016 a súkromným záujmom žalobcu ako stavebníka. Súdu sa javí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie, porušujú zásadu dobrej správy, keď bez náležitého odôvodnenia vyhovie protestu prokurátora, keď bez kontextu správnej úvahy, prekvapivo, konštatovali napriek právoplatným rozhodnutiam o dodatočnom povolení zmeny stavby 2 a právoplatného kolaudačného konania, že žalobca ako stavebník nemohol konať v dobrej viere.

32. Ako dôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia k námietkam žalobcu ohľadom ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv, otázky proporcionality a nezohľadnenia právneho stavu založeného rozhodnutím o zmene stavby 1, len poukázal na zrušenie rozhodnutia o zmene stavby 1 rozhodnutím ministerstva pod č. 19822/2016/B625-SV/56621/GE zo dňa 22.09.2016. Na rozdiel od žalovaného správny súd považoval za podstatnú skutočnosť, že predmetné zrušujúce rozhodnutie o zmene stavby 1 pod č. 19822/2016/B625-SV/56621/GE zo dňa 22.09.2016, bolo vydané v čase, kedy už bolo právoplatné rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby 2 zo dňa 29.01.2016 (právoplatné dňa 08.06.2016) ako aj kolaudačné rozhodnutie zo dňa 15.08.2016 (právoplatné dňa 17.08.2016). Túto skutočnosť vyhodnotil, ako majúcu bezpochyby dopad na vyhodnotenie ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu rozhodnutím o zmene stavby 2 ako aj otázku proporcionality, ktoré v kontexte uvedeného zrušujúceho rozhodnutia o zmene stavby 1 zo dňa 22.09.2016 žalovaný vo svojich rozhodnutiach vôbec nezohľadnil.

33. Rovnako ako dôvodnú vyhodnotil námietku o nesprávnom vylúčení dobromyseľnosti stavebníka v prípade, ak vykonal pri realizácii stavby zmeny bez právoplatného rozhodnutia stavebného úradu, vyúsťujúce do pôdorysného rozšírenia stavby a premiestnenia schodiska. Považoval za podstatné, že v zmysle rozhodnutia o zmene stavby 1 bol žalobca ako stavebník oprávnený uskutočniť stavbu s drevenou pavlačou vrátane nástupných schodísk, ktorou bola stavba pôdorysne rozšírená o 66,50 m², t.j. na 478,50 m² (412,00 m² + 66,50 m²), že pri následnom rozšírení pavlače a nástupných schodísk celkovo na 85,75 m², t.j. rozšírené o 4%, žalobca mohol očakávať, že uvedené zmeny, budú povolené rozhodnutím o dodatočnom povolení zmeny stavby 2, čo v konečnom dôsledku bolo naplnené rozhodnutím o dodatočnom povolení zmeny stavby 2 zo dňa 29.01.2016.

34. Ako dôvodnú vyhodnotil aj námietku, že porušovanie podmienok stavebného povolenia stavebníkom, nemôže byť dôvodom na zrušenie samotného stavebného povolenia. Uviedol, že „Súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že stavebný zákon inštitúit zrušenia stavebného povolenia nepozná, pričom zmenu stavby je možné realizovať cez inštitúit zmeny stavby pred dokončením. V prípade keď stavebný úrad zistí, že stavba je realizovaná v rozpore so stavebným povolením, stavebný úrad postupuje v zmysle § 88, § 88a, §105 a § 106 stavebného zákona. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že výkon štátneho stavebného dohľadu ako aj konanie o dodatočnom povolení zmeny stavby sú dve samostatné konania, ktoré nie je možné z hmotnoprávneho ani z procesného dôvodu spojiť. Je zrejmé, že na konanie o dodatočnom povolení zmeny stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až § 66 upravujúce stavebné konanie, pričom stavebný úrad môže nariadiť v tomto konaní odstránenie stavby za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 88a ods. 2 stavebného zákona a to v prípade, ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa

na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom a záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. O takúto situáciu však v preskúmvanej veci nejde, nakoľko stavebný úrad pri vydávaní rozhodnutia o dodatočnom povolení zmene stavby 2, prioritne posudzoval súlad stavby s platnou územnoplánovacou dokumentáciou a to z hľadiska súladu s funkčným využitím územia, záväzných limitov a regulatívov (§ 62 ods. 1 písm. a) v spojení s § 39 ods. 1 stavebného zákona).“

35. Ako dôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu, v ktorej sa uvádzalo, že keďže pre správny orgán je rozhodujúci právny a skutkový stav existujúci v čase vydania rozhodnutia, stavebný úrad v kolaudačnom konaní skúmal súlad uskutočnenia stavby s právoplatným rozhodnutím o zmene stavby 2. A keďže kolaudačné rozhodnutie je právoplatné, prípadné následné zrušenie rozhodnutia o zmene stavby 2, nič nezmení na vecnej správnosti kolaudačného rozhodnutia, inak by došlo k porušeniu dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

IV. a) Kasačná sťažnosť Krajskej prokuratúry

36. Krajská prokuratúra Žilina podala kasačnú sťažnosť z dôvodu v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP a žiadala zrušenie rozsudku krajského súdu. Kasačná argumentácia bola založená v prvom rade na výhrade ku konštatovaniu krajského súdu o povinnosti prokurátora pri podávaní protestu dbať na to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté, nakoľko takáto povinnosť nevyplýva z právnej úpravy zákona č. 162/2015 Z. z., v zmysle ktorého prokurátor objektívne chráni verejné právo, zákon nestanovuje jeho povinnosť dbať na to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. V prejednávanvej veci navyše prokurátor ani nebol žalobcom, protest proti napadnutému rozhodnutiu bol podaný v zákonom stanovenej lehote a nie je dôvod akceptovať záver, že vydanie kolaudačného rozhodnutia by vytváralo prekážku pre podanie protestu prokurátora. Nestotožnil sa s dôvodmi, v ktorých krajský súd videl porušenie povinnosti správneho orgánu riadiť sa princípmi dobrej verejnej správy, naopak vytkol krajskému súdu, že dôsledne nezohľadnil všetky kritériá, ktorých skúmanie je zásadné pre vyhodnotenie správnej aplikácie všeobecne záväzných právnych predpisov a iných princípov používaných pre výklad v prípade nejednoznačnej právnej úpravy.

37. V nadväznosti na vyhodnotenie dodržania princípu spoluúčasti - právo byť vypočutý a princípu transparentnosti namietala postup stavebných úradov v nadväznosti na skutočnosť, že konanie o zmene stavby (Radový apartmánový dom) bolo dňa 11.04.2013 zastavené na základe späťvzatia stavebníka, čím sa vyhol podávaniu námietok účastníkov konania. Následne bolo rozhodnutím zo dňa 25.04.2013 rozhodnuté de facto o 1/ zmene stavby pred dokončením, 2/ dodatočnom povolení vykonaných zmien a 3/ zmene v účele užívania stavby, čiže oproti pôvodne povolenému Radovému apartmánovému domu mal stavebník povolenú zmenu na Relaxačno - športové centrum. Stavebník už v tomto štádiu musel vedieť, že nové konanie nie je vedené so žiadnymi inými účastníkmi konania, teda možno vysloviť pochybnosti o jeho dobrej viere pri nadobúdaní práv na základe označených rozhodnutí.

38. K princípu viazanosti zákonom namietal právne vyhodnotenie krajského súdu v súvislosti s námietkou prekročenia koeficientu zastavanosti kde uviedol, že stavba bola vo všetkých štádiách konania posudzovaná stavebným úradom, a preto údajné pochybenie stavebného úradu nie je možné bez relevantnej právnej úpravy a predloženia dôkazov preniesť na ťarchu žalobcu. Dôkazné bremeno preukázania, že existencia stavby nie je v rozpore s verejným záujmom spočíva na vlastníčkovi stavby. Krajský súd v danom prípade vôbec nezohľadnil, že postupom stavebného úradu došlo v konečnom dôsledku k obídniu zákonom stanoveného postupu pri povoľovaní a umiestňovaní stavieb, a tiež k zmene účelu stavby bez toho, aby bolo skúmané, či je účel stavby v súlade s územným plánom mesta.

Rovnako je sporné, či stavba so zmeneným účelom ale aj vzhľadom na prekročenie koeficientu zastavanosti bola riadne povolená a javí sa teda neudržateľným aj záver, že stavebníkom uznané rozšírenie stavby o 4% je možné tolerovať, lebo nejde o neprimerané rozšírenie stavby. Výpočet indexu zastavanosti vyplýva z územného plánu mesta, ide o aplikáciu konkrétneho právneho predpisu, je to otázka, ktorá môže byť predmetom právneho posúdenia, ale nie je ju treba dokazovať.

39. K vykonanému vyhodnoteniu princípu proporcionality krajskému súdu vytkla, že vôbec neskúmal a nevzal do úvahy rozsah zásahu do práv vlastníkov susedných nehnuteľností, vôbec neriešil, akou mierou mohla posudzovaná stavebná činnosť - rozšírenie pavlačí a premiestnenie schodiska ovplyvniť užívanie susednej nehnuteľnosti. Požiadavkám kritéria vhodnosti zodpovedá, ak po opakovaných realizácii zmien stavby bez príslušných stavebných povolení bola zmena stavby nezodpovedajúca požiadavkám územného plánu zrušená a stavba bola daná do súladu s územným plánom, na čo je vhodným a nevyhnutným prostriedkom napadnuté rozhodnutie žalovaného. Pri hodnotení jeho proporcionality nemožno opomíňať práva vlastníkov susediacich pozemkov pričom zdôraznila, že v prípade zákona o dodatočnom povolení stavby nepodlieha správnej úvahe to, či stavebný úrad bude rešpektovať stavebný zákon alebo iný regulatív.

40. Nepovažovala za dôvodné, ak správny súd vytkol porušenie zásad dobrej verejnej správy tým, že žalovaný bez kontextu správnej úvahy prekvapivo konštatoval (napriek právoplatným rozhodnutiam o dodatočnom povolení stavby 2 a kolaudačnému rozhodnutiu), že žalobca ako stavebník nemohol konať v dobrej viere. Zdôraznil, že vydanie kolaudačného rozhodnutia nepredstavuje ultimatívnu prekážku brániacu vyhovneniu protestu prokurátora a posudzovanie, či konanie stavebníka môže byť považované za konanie v dobrej viere bolo skúmané v kontextu celého povoľovania zmeny stavby pôvodne povolenej ako Radový apartmánový dom.

41. Namietala záver správneho súdu o tom, že rozhodnutie o zastavení konania o dodatočnom povolení stavby zo dňa 11.4.2013 bolo v súlade so zákonom, nakoľko reagovalo na dispozičný úkon stavebníka. Zdôraznila, že ak stavebný úrad zistí postavenie stavby v rozpore so stavebným povolením, je povinný vyzvať stavebníka na predloženie potrebných dokladov a následne skúmať súlad vykonaných zmien s verejným záujmom so všetkými dôsledkami (táto argumentácia však nebola predmetom správnej žaloby).

42. V osobitnom vyjadrení súhlasila s kasačnými dôvodmi a kasačným návrhom uvedenými v kasačnej sťažnosti žalovaného.

IV. b) Kasačná sťažnosť žalovaného

43. Žalovaný napadol rozsudok krajského súdu včas podanou kasačnou sťažnosťou z dôvodu v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP a žiadal jeho zrušenie. Nesúhlasil so záverom krajského súdu o zrušení napadnutého rozhodnutia, ako založeného na nesprávnom právnom posúdení a nepreskúmateľného pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Uviedol, že v napadnutých rozhodnutiach sa minister a ministerstvo správne vysporiadali s námietkami žalobcu uvedenými v rozklade aj podanej žalobe. Stavba žalobcu dodatočne povolená rozhodnutím stavebného úradu nebola v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou pre nedodržanie záväzného regulatívu indexu zastavenej plochy.

44. Stavebný úrad postupoval v rozpore so zákonom, keď posúdil rozšírenie rozostavenej stavby o pavlač so schodiskom vo vzťahu k apartmánovému domu na pozemku parc. č. XX/XX, ako samostatný objekt uskutočnený na pozemku parc. č. XX/X o výmere XXX m², z ktorého následne vypočítal index zastavenej plochy a konštatoval, že tento zodpovedá regulatívu podľa platného územného plánu Mesta Liptovský Mikuláš. Stavbu pavlače bolo potrebné posudzovať ako časť pôvodnej stavby umiestnenej na pozemku, ktorého zastavanosť nemôže presiahnuť podľa platného územného plánu 30%. V danom prípade nebolo možné akceptovať postup, podľa ktorého odčlenením časti pozemku (zastaveného tým pádom na 100% výmery) od pôvodného stavebného pozemku, je

možné pre zostávajúcu časť pozemku opätovne počítať index zastavanosti bez ohľadu na už zastavaný pozemok.

45. K námietkam ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv, otázky proporcionality a nezohľadnenia právneho stavu založeného rozhodnutím zo dňa 25.04.2013 žalovaný uviedol, že žalobca nerešpektoval ani toto (neskôr zrušené) rozhodnutie, ale bez predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia stavebného úradu svojvoľne vykonal zmeny stavby v konečnom dôsledku vyúsťujúce do pôdorysného rozšírenia stavby a premiestnenia schodiska. Žalobca, teda nemohol byť v dobrej viere, čo sa týka nadobúdania práv.

46. K otázke verejného záujmu v kontexte § 88 a § 88a stavebného zákona uviedol, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu potvrdzujúcim názor stavebného úradu, že stavba exteriérovej pavlače postavenej v rozpore s odsúhlasenou dokumentáciou neodporuje verejným záujmom, ktorým sa rozumejú záujmy chránené stavebným zákonom najmä ciele a zámery územného plánovania. Je nepochybné že predmetná zmena stavby bola v rozpore s verejným záujmom vyjadreným v Územnom pláne Mesta Liptovský Mikuláš v zmysle VZN č. 7/2020.

47. V osobitnom vyjadrení súhlasil s kasačnými dôvodmi a kasačným návrhom uvedenými v kasačnej sťažnosti krajskej prokuratúry.

IV. c) Vyjadrenie ostatných účastníkov ku kasačným sťažnostiam

48. Účastníci v 2. a 3. rade svojim podaním zo dňa 05.01.2021 podporili podané kasačné sťažnosti a s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 10Sžso/79/2015 spochybnili záver krajského súdu, že konanie stavebníka opierajúce sa o právoplatné rozhodnutia je potrebné automaticky považovať za konanie v dobrej viere. K požiadavke ochrany práv nadobudnutých dobromyseľne uviedli, že správny orgán nie je povinný dobromyseľne nadobudnuté práva vždy zachovať, ale je povinný vážiť verejný záujem a právo na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv. S poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/94/2015 zdôraznili povinnosť súdu rešpektovať zákonom garantovanú právnu ochranu účastníka konania, ktorý mal poctivý a otvorený vzťah k správneho orgánu alebo k rozhodovanej veci a nevyvolal skutkový omyl na strane správneho orgánu. K posudzovaniu ochrany dobromyseľnosti stavebníka poukázali na judikát NS SR sp. zn. 3Sž/31/02.

49. Žalobca ani ostatní účastníci konania sa ku kasačným sťažnostiam nevyjadрили.

V.

Posúdenie veci kasačným súdom

50. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „NSS SR“) kasačnú agendu správneho kolégia NS SR v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

51. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačné sťažnosti boli podané riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenými osobami (§ 442 SSP), smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), majú predpísané náležitosti

(§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podaných kasačných sťažnostiach (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačné sťažnosti sú dôvodné.

52. Pri zodpovedaní kasačných námietok sťažovateľov kasačný súd zohľadňoval aj rozhodovaciu činnosť NS SR. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), vychádzajúc z účelu zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti, z právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) sa kasačný súd naďalej považuje za viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia NS SR, vrátane jeho veľkého senátu.

53. Predmetom súdneho konania je preskúmanie rozhodnutia o rozklade stavebníka vydaného ministrom dopravy a výstavby SR proti rozhodnutiu Ministerstva dopravy a výstavby SR č. 15968/2017/SV/38815, ktoré rozhodnutím zo dňa 25.05.2017 vyhovel protestu prokurátora zo dňa 17.03.2017 a zrušilo rozhodnutie Okresného úradu Žilina (odvolacieho orgánu v stavebnom konaní) z 26.05.2016, ktorým zamietol odvolania susedov stavebníka, Y. T. H. T. T., proti rozhodnutiu z 29.01.2016 zmena č. 2) stavby pôvodne povolenej ako „Radový apartmánový dom“. Rozhodnutie o zmene stavby 2 pôvodne adobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2016, ale v dôsledku neskoršieho podania protestu prokurátora proti rozhodnutiu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie vlastníkov susediacej nehnuteľnosti, bolo žalovaným zrušené napriek tomu, že v medziobdobí bola stavba skolaudovaná.

54. S účinnosťou od 1. januára 2023 sa, podľa § 34a zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o organizácii činnosti vlády“), nástupcom Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ako ústredného orgánu štátnej správy pre územné plánovanie okrem ekologických aspektov, výstavbu a vyvlastnenie, stal Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky. V súlade s § 180 ods. 1 a 3 v spojení s § 452 ods. 1 SSP, preto od 1. januára 2023 nahradil Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v postavení žalovaného v tomto kasačnom konaní Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky a s týmto právnym nástupcom aj kasačný súd ďalej konal.

55. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

56. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy pri výkone verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Výkon dozoru funkčne súvisí s uplatnením oprávnení prokurátora v konaní pred správnym súdom podľa osobitného predpisu.

57. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

58. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

59. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

60. Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

61. Podľa § 62 ods. 1 stavebného zákona, v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä:

- a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,
- b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi, c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie.

62. Podľa § 68 ods. 1 stavebného zákona, stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

63. Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

64. Podľa § 88a ods. 7 stavebného zákona, na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až § 66.

65. Podľa § 139b ods. 4 stavebného zákona, zmenami stavieb pred ich dokončením sa rozumejú zmeny vo vzťahu k stavebnému povoleniu, prípadne vo vzťahu k dokumentácii stavby overenej stavebným úradom v stavebnom konaní.

66. Rozhodnutím Mesta Liptovský Mikuláš ako stavebného úradu č. ÚR a SP 2015/01895-013 Šar zo dňa 29.01.2016 bolo v konaní podľa § 88 ods. 4 vydané dodatočné povolenie na zrealizované zmeny stavby „Relaxačno- športové centrum - Pavlač“ na pozemku parc. č. W. k. ú. J.. Z rozhodnutia je zrejmé, že pôvodne bolo vydané stavebné povolenie na Radové apartmánové domy. Následne rozhodnutím č. ÚR a SP 2013/02218-03 Šu zo dňa 25.04.2013 bolo vydané rozhodnutie o zmene tejto stavby na „Rekreačno - športové centrum - Pavlač“ , pričom v preloženej žiadosti bola zahrnutá aj realizácia pavlače pozdĺž II. NP zo západnej strany objektu a umiestnenia prístupového jednoramenného schodiska zo severnej strany na stavby sprístupňujúceho novovzniknutú pavlač a apartmány na II. NP.

67. Dôvodom ďalšieho konania bola skutočnosť, že stavebník zrealizoval stavbu v rozpore s podmienkami uvedenými v rozhodnutí zo dňa 25.04.2013. Odlišnosť realizácie pozostávala zo zmeny pavlače riešenej ako konzolová v šírke 1,10m na stĺpikovú konštrukciu kotvenú do betónových pätičiek, rozšírenú na 1,5m šírky, presunutie schodiska pôvodne navrhnutého zo severnej strany na západnú stranu, uskutočnenie ďalšieho prístupového schodiska z juhozápadnej strany. V rámci skúmania

súladu vykonanej zmeny (rozšírenie pavlače a výstavba vonkajšieho schodiska) s požiadavkami územného plánu, stanovujúcimi maximálny limit zastavanosti 30% bolo stavebným úradom akceptované, že zastavaná plocha parcely č. W. o výmere XXXmX predstavuje 9,25%. Bolo abstrahované od toho, že parcela č. W.. je zastavaná pôvodne povoleným apartmánovým domom v rozsahu 100% a na účely zastavanosti stavebný úrad posudzoval parcelu pod pavlačou a schodiskom samostatne. Ako nedôvodné boli posúdené námietky vlastníkov susediaceho pozemku poukazujúce na dôvodnosť rozhodnutia o odstránení nelegálnej stavby pavlače (rozhodnutie z 02.06.2015) a predovšetkým na neprípustnosť zníženia odstupových vzdialeností stavieb. Rozhodnutie stavebného úradu napadnuté odvolaním vlastníkov susedných pozemkov bolo potvrdené odvolacím orgánom dňa 26.05.2016 a nadobudlo právoplatnosť dňom 08.06.2016.

68. Protest prokurátora proti rozhodnutiu zo dňa 26.05.2016 bol podaný podľa § 22 ods. 1 písm. a) a § 24 zákona o prokuratúre dňa 17.03.2017. Krajská prokuratúra v Žiline namietala porušenie zákona v súvislosti s nerešpektovaním stanovísk dotknutých orgánov ale aj Útvaru hlavného architekta Mesta Liptovský Mikuláš, v zmysle ktorých zrealizovaná zmena stavby nespĺňa regulatív indexu zastavanej plochy 30% v dôsledku čoho stavba nie je v súlade s územným plánom. Ako nedôvodná bola vyhodnotená argumentácia, že umiestnenie novonavrhovanej vonkajšej pavlače bolo povolené už v r. 2013 (a nebolo posudzované podľa VZN č. 7/2010). Stavebnému úradu bolo vytknuté, že pri posudzovaní zastavanosti pozemku na účely rozhodnutia z 29.01.2016 len použil na výpočet plochy zastavanej pavlačou nový geometrický plán, ktorým bola z pôvodnej parcely CKN č. XX/X o výmere XXXXmX vytvorená parcela XX/XX zastavaná apartmánovým domom o výmere XXX m² a parcela XX/X. o výmere XXXmX zastavaná pavlačou a schodiskom, postupoval v rozpore so zákonom. Zastavanosť je nutné posudzovať vo vzťahu k celému stavebnému pozemku a je preukázané, že nový pôdorys stavby výrazne zasiahol do existujúcich stavebných pomerov a zväčšená zastavaná plocha stavby presahuje možnú prípustnú mieru zastavania pozemkov stanovenú na 30%.

69. Rozhodnutie MDV SR zo dňa 25.05.2017 vyhovel protestu prokurátora a zrušilo napadnuté rozhodnutie z 26.05.2016. V ďalšom konaní žalovaný ako rozkladový orgán zamietol rozklad podaný stavebníkom opierajúci sa o povinnosť správnych orgánov dodržiavať princípy dobrej verejnej správy a zdôrazňoval predovšetkým potrebu ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv, legitímneho očakávania a princíпов proporcionality zásahu do práv účastníka. Žalovaný považoval za rozhodujúce nesprávne posúdenie pavlače ako samostatnej stavby na účely určenia samostatného koeficientu zastavanosti pozemku pod pavlačou, záver, že dobromyseľne nadobudnuté práva a proporcionality je vylúčená vzhľadom na zrejmú vedomosť a úmyselný postup v rozpore so stavebným povolením, jednoznačnú nesprávnosť záveru Okresného úradu Liptovský Mikuláš o preukázaní neexistencie rozporu s verejným záujmom vzhľadom na preukázaný rozpor s územným plánom, nesúlad vydaného rozhodnutia s požiadavkami § 46 správneho poriadku.

70. Pre rozhodovanie vo veci je potrebné zdôrazniť, že dôsledkom vydania preskúmaného rozhodnutia nie je spochybnenie samotného stavebného povolenia, v rozsahu, v akom bolo vydané v roku 2008, spochybnená je zákonnosť rozhodnutia z januára 2016 o zmene stavby 2, spočívajúcej, o.i. v dobudovaní pavlače a prístupových schodísk na betónových pätkách, čím došlo k zväčšeniu zastavanej plochy nad mieru stanovenú VZN a územným plánom Mesta Liptovský Mikuláš, vyjadrujúcim verejný záujem na dodržaní maximálnej zastavanosti v rozsahu 30%.

71. Aj keď je predmetom konania len rozhodnutie o zmene stavby 2, nemožno prehliadnúť chronologické zaradenie tohto čiastkového konania do kontextu celého konania vo veci predmetnej stavby, trvajúcej od roku 2008 do roku 2016, v priebehu ktorého došlo k zmene projektu a stavby z radového apartmánového domu na Športové centrum s konzolovou pavlačou a neskôr s pavlačou na betónových pilótach. Tieto okolnosti treba vyhodnocovať jednak z hľadiska legitímnych očakávaní stavebníka, na druhej strane aj z hľadiska schopnosti preukázať tvrdenú dobromyseľnosť nadobúdateľa práv z jednotlivých zmenových rozhodnutí. Zároveň nemožno prehliadať relevantnú argumentáciu krajskej prokuratúry, poukazujúcej (z pohľadu súdu) na maximálne pozitívny prístup stavebných úradov oboch stupňov voči stavebníkovi a jeho preukázanému nerešpektovaniu stavebných povolení.

V. a) Posudzovania zastavanosti pozemku

72. K otázke správnosti posudzovania zastavanosti pozemku samostatne pre parcelu CKN XX/X zastavanú iba pavlačou treba prisvedčiť kasačným sťažnostiam, že sa jedná o právnu otázku, ktorá nevyžaduje žiadne dokazovanie, iba vykonanie právneho posúdenia. Postup, aký akceptoval stavebný úrad, nemá žiadne opodstatnenie. Pri posudzovaní záujmov chránených stavebným zákonom nie je žiaden dôvod používať na účely posudzovania miery zastavanosti inštitút C-KN parcely, vytvorenej geometrickým plánom v stavebnom konaní, ako samostatného pozemku. Podstatné je vymedzenie stavebného pozemku v zmysle § 43h ods. 1 stavebného zákona, v zmysle ktorého sa stavebným pozemkom rozumie, časť územia určená územným plánom obce alebo územným plánom zóny, alebo územným rozhodnutím na zastavanie a pozemok zastavaný stavbou. Na účely tohto konania treba pod pojmom stavba rozumieť budovu spĺňajúcu kritéria § 43, resp. § 43c stavebného zákona. Posudzovanie pavlače, ako samostatnej stavby na účely zastavanosti pozemku nemá žiaden právny základ a odporuje elementárnemu logickému mysleniu. Postup spočívajúci v rozdelení pozemku pod stavbou, aký použili v prejednávanej veci stavebné úrady v konečnom dôsledku viedol nielen k tomu, že účelovo zastavanosť na časti stavebného pozemku zastavanej pavlačou nedosiahla 30%, na druhej strane časť zastavaná pôvodne povolenou stavbou predstavuje 100%. Kasačným súdom použitý výklad zároveň zodpovedá aj zneniu VZN Lipovský Mikuláš 7/2010, v zmysle ktorého index zastavanej plochy je ukazovateľ stanovený v územnom pláne Mesta Liptovský Mikuláš ako pomer medzi plochou zastavanou budovami a plochou pozemku, resp. súboru pozemkov, na ktorých je navrhovaný zámer, ktorý je predmetom posudzovania.

V. b) Požiadavky na dodržiavanie princípov dobrej verejnej správy.

73. Podstatná časť žalobnej argumentácie pozostávala z poukazov na legitímne očakávanie žalobcu, že pri rozhodovaní budú zo strany správnych orgánov dôsledne aplikované princípy dobrej verejnej správy, formulované v odporúčaní CM/Rec (2007)7. Táto požiadavka žalobcu nebola nijakým spôsobom spochybňovaná ani zo strany správnych orgánov, ani zo strany správneho súdu a rovnako kasačný súd (bez ohľadu na tom, že sa jedná o tzv. soft law nemajúce pre vnútroštátny súd záväzný charakter), dôvodnosť jeho aplikácie nespochybňuje.

74. Správny súd svoje rozhodnutie založil na všeobecnom zhrnutí princípov dobrej verejnej správy a vyslovení všeobecného záveru (bod 77 rozsudku), že žalovaný sa nimi neriadil. V konkrétnostiach vytkol žalovanému, skutočnosti, oboznámené v bodoch 27 - 36 tohto rozhodnutia. V nadväznosti na upozornenie na povinnosť prokurátora postupovať tak, aby boli dobromyseľne nadobudnuté práva čo najmenej dotknuté vytkol žalovanému, že nepodrobil podstatu problému testu proporcionality a neposkytol žalobcovi relevantnú správnu úvahu, len prevzal argumentáciu prokurátora. Ako esenciálnu skutočnosť, majúcu dopad na záver o dobromyseľnosti žalobcu vyhodnotil skutočnosť, že v čase zrušenia napadnutého rozhodnutia už bolo vydané kolaudačné rozhodnutie. Vyhodnotil ako legitímne očakávanie, že zmena rozšírenia pavlače v rozsahu predstavujúcom 4% bude bez ohľadu na jej vykonanie bez povolenia následne povolená, k čomu aj došlo. V zásade v maximálnej miere prisvedčil žalobcovi zdôrazňujúcemu svoju dobromyseľnosť a legitímne očakávania, vzhľadom na priebeh konania.

75. Kasačný súd bez ohľadu na akceptovanie legitímnosti očakávaní žalobcu na aplikáciu princípov dobrej verejnej správy nepovažuje rozhodnutie správneho súdu za založené na komplexnom vyhodnotení všetkých relevantných okolností. Podľa názoru kasačného súdu na to, aby bolo z rozsahu žalobných dôvodov možné preskúmať napadnuté rozhodnutie, bolo dôvodné vyžiadať si príslušnú stavebnú dokumentáciu, čo urobil až kasačný súd. Vychádzal zo svojich zistení, že na vyslovenie záverov vo veci tvrdeného porušenia princípov dobrej verejnej správy nepostačuje predložená časť dokumentácie zo stavebného konania a opísaný priebeh stavebného konania, ale je potrebné získať

komplexný pohľad na priebeh celého stavebného konania aj na základe oboznámenia sa s obsahom dokumentácie predloženej v správnom konaní.

76. Až po oboznámení sa s obsahom aj administratívneho spisu vedeného stavebným úradom je možné komplexne vyhodnotiť všetky skutočnosti relevantné pre závery o existencii dobromyseľne nadobudnutých práv a legitímnosti žalobcom prezentovaných očakávaní. Čo sa týka skúmania naplnenia princípu proporcionality treba pripomenúť, že pod záujmom chráneným zákonom (ako „protikladu“ individuálneho záujmu stavebníka) treba rozumieť nielen záujmy na dodržaní miery zastavanosti, ale aj záujmy iných dotknutých subjektov. Rovnako nemožno pri vyhodnocovaní žalobcom tvrdených očakávaní prehliadnúť skutočnosť, že žalobca je stavebníkom - podnikateľom, ktorý po udelení stavebného povolenia na výstavbu apartmánového domu v priebehu stavby postupoval v rozpore so stavebným povolením, čo v konečnom dôsledku vyústilo do vybudovania Relaxačno - športového centra, ktoré oproti pôvodnej stavbe bez pavlačí, bolo v rozpore s povolením, bolo zmenené na stavbu s pavlačou fixovanou na konzolách (ktorá nebola uvedená v písomnom rozhodnutí o povolení zmeny stavby 1, aj keď bola zakreslená v technickej dokumentácii) a následne bolo technické riešenie pavlače zmenené na ukotvenie na betónových pilieroch. Zmenou 2 došlo jednoznačne k zmene zastavanej plochy, čo muselo mať vplyv na vzdialenosť stavby od hranice susediacich pozemkov. Na margo zmeny 1 treba pripomenúť, že konanie o nej nebolo komunikované so všetkými zákonnými účastníkmi konania.

77. Treba preto zohľadniť a vyhodnotiť skutočnosť, že v dôsledku minimálne dvoch zmenových rozhodnutí došlo k zmene, nielen čo sa týka stavebného riešenia, ale aj čo sa týka účelu stavby. V tejto súvislosti by sa teda dala od stavebníka očakávať skôr určitá opatrnosť a dôslednosť pri dodržiavaní právnych predpisov, než zdôrazňovanie legitímnosti očakávania na zlegitimizovanie ďalšieho nezákonného stavu odvodenú od malého rozsahu zmien, napr. výmery pavlače. Pokiaľ bola argumentácia o legitímnosti očakávaní na strane žalobcu založená aj na skutočnosti, že rozhodnutie o zmene 1 bolo v čase konania o zmene 2 právoplatné, kasačný súd nespochybňuje časové súvislosti - rozhodnutie o zmene č. 2 ako aj kolaudačné rozhodnutie, boli vydané pred podaním protestu prokurátora. Na druhej strane treba uviesť, že stavebník si musel byť vedomý, že minimálne konanie o proteste prokurátora z 02.03.2016 proti rozhodnutiu o zmene č. 1 z 25.04.2013 nebolo ku dňu kolaudačného rozhodnutia skončené (MDVRR rozhodlo až 22.09.2016 a protestu vyhovel).

78. V tomto kontexte treba podrobnejšie riešiť aj otázku tvrdenej dobromyseľnosti nadobudnutia práv vyplývajúcich zo zmeny č. 2 v situácii, keď v stavebnom konaní boli minimálne trikrát podané návrhy na zmenu stavby - čo nepochybne nemá byť štandardný postup na dosiahnutie zmeny technického riešenia, rozsahu zastavanej plochy a účelu stavby. Okrem toho v súvislosti s predmetnou výstavbou bol trikrát podaný protest prokurátora, pričom sa jedná o stavbu v turisticky exponovanej lokalite, kde v mnohých prípadoch dochádza ku kolízii rôznych druhov záujmov.

79. Vzhľadom na uvedené kasačný súd skonštatoval, že vyhodnotenie správneho súdu o tom, že rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora proti zmene 2, je vydané v rozpore s princípmi verejnej správy, je predčasné, nakoľko správny súd si nezabezpečil dostatočný podklad pre formulovanie záveru, majúceho sa opierať o komplexné vyhodnotenie postupu správnych orgánov, účastníkov, dôvodnosti a legitímnosti ich očakávaní a vyhodnotení kolízie princípu právnej istoty a legality za konkrétnych okolností. Argumentácia správneho súdu zatiaľ nedôvodne absolutizuje žalobcom prezentované očakávania, že bude poskytnutá ochrana jeho očakávaniam založeným na predpoklade povoľovania opakovaných zmien riešenia stavby, zväčšenia zastavanej plochy v rozsahu, ktorým prekračuje zákonom, územným plánom a obsahom VZN stanovený pomer zastavanosti, ktorý navyše nebol určený správnym postupom (bod 71 tohto rozhodnutia). Zatiaľ sa zároveň javí, že dobromyseľnosť stavebníka môže byť minimálne značne spochybnená opakovaným nerešpektovaným obsahom rozhodnutí o stavebnom povolení a jeho zmene a vedomosťou o priebehu vecne súvisiacich konaní týkajúcich sa zákonnosti vykonaných zmien. Správny súd síce vo svojom rozhodnutí, podstatnú časť (prvých 18 strán rozsudku), venoval oboznámeniu priebehu správneho a súdneho konania a právnej úpravy, jeho právne závery sa však v zásade obmedzili na akceptáciu námietok žalobcu bez akéhokoľvek vyhodnotenia argumentácie ostatných účastníkov konania.

VI.

Záver

80. Kasačný súd považuje za dôvodne uplatnený kasačný dôvod nesprávneho právneho posúdenia minimálne v otázke správnosti postupu určenia miery zastavanosti, v časti namietaného preukázania porušenia princípov dobrej verejnej správy, považuje rozsudok krajského súdu (napriek jeho obsiahlosti) z vyššieuvedených dôvodov za nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Na základe týchto záverov a v súlade so sťažnostnými návrhmi považoval za dôvodný postup podľa § 462 ods. 1 SSP, teda zrušenie rozsudku správneho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie. Pri novom konaní vo veci bude správny súd viazaný vyslovenými právnymi názormi kasačného súdu.

81. V novom rozhodnutí vo veci správny súd rozhodne aj o trovách kasačného konania. (§ 467 ods. 3 SSP).

82. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.